

10 ЗЛАТНИ ПРАВИЛА ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО

„Любовта е най-великото чувство – тя създава чудеса, създава нови хора и формира най-големите човешки ценности.“ – Антон Макаренко

Обикновено свързваме името на Антон Макаренко с крайни методи на възпитание и много родители не възприемат неговите методи за възпитание за актуални. В Русия обаче името му се свързва с имената на най-великите възпитатели в цял свят, а ЮНЕСКО го нарежда до Мария Монтесори, заедно с която са признати за основоположници на съвременните образователни практики.

Категорично признат за новатор в педагогиката още приживе, много от възпитателните му принципи звучат актуално и в наши дни. Пример за това е схващането му, че много често във възпитанието на децата се пренебрегва ролята на любовта и дори се смята за излишно влагането на чувства в него, но не друг, а точно той твърди, че отглеждането на щастливи хора без любов е невъзможно.

Ето кои са десетте ЗЛАТНИ правила за семейно възпитание, според един от най-значимите педагози, психолози и писатели на всички времена Антон Макаренко.

1. Вашето собствено поведение като родители е най-важната част от образованието на вашето дете

Погрешно е да смятате, че възпитанието на децата ви се състои само в това да говорите, поучавате или да оценявате поведението и способностите им. Възпитанието е непрекъснат процес и съпътства всеки един миг от живота на децата, включително и тогава когато не сте заедно.

Вашето собствено поведение – как се обличате, как се отнасяте към околните, дали сте щастливи или разстроени, отношението ви към приятелите и опонентите ви, вашият начин да се шегувате или коментирате събитията от ежедневието ви, всичко без изключение оказва огромно влияние върху формирането на характера на децата и всичко, което вие изпитвате бива забелязано от тях. Много от тези поведенчески формули децата възприемат и използват в своето ежедневие. Те са безпогрешни сонари за родителското поведение и засичат всяка промяна в него, в настроението, в чувствата и в мислите, дори когато си мислите, че умело ги прикривате.

Родителите не бива да проявяват слабостите си пред децата – от това да са груби с околните до това да показват пороците си пред тях.

Но от всичко най-неприемливо е, децата да виждат, че се отнасяте непочтително към вашите собствени родители.

2. Възпитанието се нуждае от родителската ви категоричност, яснота и искреност

Винаги бъдете искрени с децата си, независимо, че в живота често онова, което се случва в конкретния момент може да е разстройващо за вас и за цялото ви семейство.

3. Всеки родител трябва да е наясно с това какво точно иска да постигне във възпитанието на своето дете

Всеки родител трябва ясно да осъзнава собствените си стремежи и желания относно децата си. Само когато той самият ги осъзнае, ще може да прозре и своите грешки. Разбира се, те не бива да ви обезкуражават, а да ви помагат да откривате правилните пътеки по пътя към сърцата на вашите деца.

4. Всеки родител трябва да знае къде и с кого е детето му, какво прави и дали е добре

Това не означава, че трябва да отнемете свободата на детето си. Колкото повече доверие имате в детето си и му давате свободата да избира само, толкова повече гледни точки то ще има за живота и света. Вашата роля се заключава в това да му помогнете да различи добро от лошо и изучавайки последното да му се противопоставя по всякакви начини. Ако държите детето си „под похлупак“ това няма как да се случи. Затова е добре всеки родител да надскочи собствените си страхове и да възпитава детето си в дух на свобода и доверие.

5. Доброто възпитание се основава на добрата организация

Възпитанието не търпи безразличие и дори най-малките пропуски, поради това добрата организация на ежедневието е от полза, за да сте наясно с всеки детайл по всяко време. Именно дребните неща, които съпътстват ежедневието съставляват живота, затова е добре да не пропускате нито едно от тях.

Ефективното възпитание не се основава на голямото количество време, което ще му отделите, а на качествено използване на всеки кратък момент, в който сте с децата си.

6. Оставете децата да се справят сами и не натрапвайте постоянно помощта си

Майките са така устроени, че непрекъснато искат да помагат. Това желание обаче често се възприема от децата като принуда, освен, че е скучно и досадно.

Децата трябва да бъдат оставяни да се борят сами с предизвикателствата и да решават самостоятелно някои по-сложни задачи в ежедневието си. Дори да сгрешат, това би било полезно, отколкото да получават всички решения наготово.

Родителската роля е добре да се заключава в това то да не загуби вярната посока и да не се почувства объркано, отчаяно и само. Децата имат нужда са усещат вниманието ви, грижата ви, но се нуждаят и от доверието ви.

7. Изпълнението или неизпълнението на дадена задача не бива да се поощрява или порицава публично или да има материално изражение

Системата за насърчение или наказание когато става дума за изпълнението на дадена задача не бива да има материален израз. Разбира се, винаги трябва да се отбележи и насърчи старанието и успеха, защото това ще направи детето ви щастливо. Признанието за това, че детето се е справило добре с дадена задача е най-добрата награда за труда и усилията му. Вашето одобрение за находчивостта, изобретателността и самоинициативата на детето е възможно най-доброто, с което можете да го възнаградите.

С похвалите обаче не бива да се прекалява, особено пред близки и приятели. Същото се отнася и за наказанията. Акцентът трябва да е върху крайният резултат.

8. За да обича и уважава околните, детето трябва да обича и уважава първо себе си

Всяко дете се учи на обич, тогава когато самото то я получава в изобилие. Когато се отнасяте с уважение и обич към него, то като огледало ще отразява положителни емоции и чувства и ще ги връща към околните. Защото щастието е именно в това – всеки човек да може да изрази обич и уважение към околните. Може ли това, значи може всичко.

9. Родителите не бива да жертват самоличността си в името на своите деца

Често родителите споделят, че са готови на всичко в името на това децата им да са добре, включително и на това да жертват собственото си щастие. Това е най-лошото, което можете да причините на едно дете и е най-краткият път към отчуждението и взаимното разочарование.

10. Универсална формула за щастие няма, но има начини на възпитание, които ще помогнат детето да открие щастието само

Всеки човек и щастлив по своему, затова няма как формулата, която родителите са използвали да бъде завещана на децата наготово. Достатъчно е децата да бъдат научени как да разпознават положителните вибрации около себе си, да срещат доверие, уважение, обич и свобода и със сигурност ще намерят пътя към собствено си щастие.